

LBRIS

We know
books

PRECUM ONLINE, AȘA ȘI PE PĂMÂNT

*(De ce utilizatorii de Facebook
îmbătrânesc mai repede)*

de

Răzvana Niță-Lupu

TRITONIC

București - 2024

RĂZVANA NIȚĂ-LUPU

PRECUM ONLINE, AȘA ȘI PE PĂMÂNT

(De ce utilizatorii de Facebook îmbătrânesc mai repede)

Copyright © Răzvana Niță-Lupu

Copyright © TRITONIC 2024 pentru ediția prezentă.

Toate drepturile rezervate, inclusiv dreptul de a reproduce fragmente din carte.

TRITONIC

Str. Coacăzilor nr. 5, București

e-mail: editura@triton.ro

www.triton.ro

Tritonic București apare la poziția 18 în lista cu Edituri de prestigiu recunoscut în domeniul științelor sociale (lista A2) (CNATDCU):

http://www.cnatdcu.ro/wp-content/uploads/2011/11/A2_Panel41.xls**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României****NIȚĂ, RĂZVANA****Precum online, așa și pe pământ / Răzvana Niță. - București :**

Tritonic Books, 2024

ISBN 978-606-749-790-8

821.135.1

Colecția: LIT.

Coperta: Alexandra Bardan

DTP: Ioan Dorel Radu

Editor: Rebeca Cojocaru

Comanda nr. LIT05/2024

Bun de tipar: Noiembrie 2024

Tipărit în România

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

Cuprins

Preludiu (nu neapărat necesar)	7
Capitolul 1.	
Numele și renumele	9
Capitolul 2	
Prima postare nu se iartă niciodată	12
Capitolul 3	
Prietenii tăi lucrează la două capete	15
Capitolul 4	
Like din like se face reach-ul	19
Capitolul 5	
Check-in sau Unde ești când ești pe FB	23
Capitolul 6	
„Din bucata mea de pâine am hrănit un om și-un câine”	26
Capitolul 7	
Animalul tău ești tu	30
Capitolul 8	
Singura veste bună: spre deosebire de salariu, copilul crește	34
Capitolul 9	
Sănătatea-i temelie / Facem sport în dușmănie	39
Capitolul 10	
Cultură poate toți proștii	44
Capitolul 11	
În timp ce tu nu postai	48

Capitolul 12	
Zii Amin și scuipă-n sân!	51
Capitolul 13	
Câinele de pază e mereu hămesit	55
Capitolul 14	
Foamea, această neliniște	60
Capitolul 15	
Instantanee pe băț	64
Capitolul 16	
Pussyca pe acoperișul fierbinte	68
Capitolul 17	
Grupurile noastre toate	71
Capitolul 18	
FB la munte și la mare	76
Capitolul 19	
Trafic de influență	81
Capitolul 20	
Life is live	86
Capitolul 21	
Limba de plastic. Moartea nu se termină niciodată	93
Capitolul 22	
Astăzi e ziua ta, juma chef, juma belea	99
Capitolul 23	
Viața mea pe FB s-a mutat	105
Capitolul 24	
Țară mică, o scară de bloc	111
Capitolul 25	
Paranteză necesară: Dacă mobilul nu ar fi fost nici FB nu s-ar povesti	117
În loc de iluzie, o concluzie	124

Preludiu (nu neapărat necesar)

Când eram mic, puteam să jur că tanti aia cu privire fixă și zâmbet forțat care ne zicea Vizionare plăcută din televizor, în realitate chiar acolo locuia. Și după ce începea filmul coreean sau Cântarea României, se ghemuia și ea pe-acolo prin cutia tv-ului, ca un homeless din statele capitaliste, RDG gen. Nu am avut niciodată nici destule informații, nici suficientă imaginație ca să îmi închipui cum naiba funcționa drăcia asta.

Nu vă grăbiți să râdeți, văr-miu de la țară era convins că și zâmbăreata ne vede pe noi și că d-aia nu trebuie să umblăm prin casă dezbrăcați cât televizorul e deschis, și nici să vorbim urât. O tâmpenie. Oricum când începea Telegazeta și Ceaușescu „să dea din mână” în toată țara era recital de înjurături. Colegu meu de bancă mi-a mărturisit că cică taică-su de câte ori apare Ceaușică „sau și mai ales ea” scuipă ecranul. Mi-a fost rușine să-l întreb dacă vreunul din ăia de la televizor s-a șters vreodată sau au plecat la culcare așa scuipați.

Ce vreau să spun de fapt este că încă de atunci amestecam – fără să știu – virtualul cu realul, directu’ cu înregistratu’ și „locațiile” între ele. Când șpicherița de la televiziune zâmbea, eram precis că îmi zâmbește acum, aici și numai

mie nea Ilie din sufragerie și îi întorceam zâmbetul (c-așa-i frumos și politicos), nu aveam nicio îndoială că după ce se schimbă imaginea, ea se lasă undeva în jos, cum ar veni în bufetul pe care stătea televizorul. Bine, nu fix acolo, că acolo țineam medicamentele, actele, ochelarii stricați („că ramele sunt nou-nouțe”) și tacâmurile bune, alea „pentru când avem musafiri”.

În timp, m-am prins io cum stătea treaba. Tanti prezentatoarea se făcea că ne vede că ne uităm la ea, se prefăcea drăguță și odihnită, apretată, coafată și bine dispusă. Probabil că de fapt numai să ne spună nouă Vizionare plăcută și Noapte bună și Cu aceasta programul nostru a luat sfârșit nu îi ardea.

Cei mai fals fericiți oameni sunt cei care sunt mereu în văzul lumii. Ei se prefac fericiți și veseli ca să te iei și tu după ei. Așa că mi-am jurat să nu ajung în situația asta scandalosă niciodată.

Pe urmă mi-am deschis cont pe Facebook. Și praful s-a ales.

Pentru cei care nu știu ce este Facebooku' și de ce ne mănâncă el viața, aceste pagini sunt pentru ei. Fie ca toate greșelile să nu se repete și cine are urechi de auzit să citească!

Fiindcă părerea mea este că fiecare om care are o experiență cât de cât are din ce să dea.

Capitolul 1.

Numele și renumele

Din capul locului trebuie să precizez că ce își face omul cu mâna lui pe Facebook se cheamă fie pagină, fie profil. Mie îmi place mai mult profil că sună așa mai american, mai cu suspans. Cine are profil e pe jumate boss. Cealaltă jumătate rămâne de construit.

Prima lovitură pe care o dai pe Facebook ține de identitate. Numele și prenumele, frate. Fraierii le copiază din buletin. Noi, ceilanții, le CREIEM. Că dacă te cheamă Ilie Stoian, ce mare sculărie? E plină lumea de Stoian, ca să nu mai zic de Ilie. Așa că, fii deștept! Fă prima schimbare din viața ta! Pune și tu Ilie Moromete. E? Altceva. Bun. Tocmai ai învățat prima lecție. Pe rețelele sociale poți să fii tu cine vrei tu să fii. Și când nu o să mai vrei să mai fi, te ștergi și nu mai ești, de parcă nici nu ai fost vreodată.

P-ormă ai acolo ca un fel de formular că ce școală ai, ce meserie, din ce oraș ești, unde trăiești, ai gagică, n-ai și nici nu vrei, sau din contra cauți gagică. Nu e obligatoriu să scrii ceva. Și mai ales, nu ești obligat să scrii adevărul. Adevărul pe Facebook nu interesează pe nimeni. Adevărul e ceva ce rămâne de descoperit. Partenerere, dar nici să minți gros, cum a făcut un tovarăș al meu care s-a dat că a făcut nu știu ce Facultate de Teologie și l-au luat niște enoriași de cartier

neduși la biserică la întrebări de a stat trei zile la Floreasca. Deci e bine să mințim în limitele adevărului. Că până la urmă și adevărul ce e? Ce ți se pare ție că e. Aia e.

Dacă stau bine să mă gândesc la Studii e bine să lași liber. Și-așa omul cât trăiește înviață și toate școlile declarate se pot întoarce împotriva ta. Mai scrii o dată o chestie și încep toți intelectualii „Păcat de facultățile care le ai!” Regula numărul 2: Nu te complici! Cum zic cercetătorii englezi Mai puțin e mai mult.

Dacă vrei și ai ambiție neapărat poți să îți treci pasiunile, adică ce îți place să faci când orice ai face nu-ți mai place. Și aicea, toți mâhnii pun să dansez, să mă plimb și – moartea acțiunii – să citesc. Cum să citesc, vere, în timpul liber? Cititul e activitate școlară, e mai rău ca datu' cu aspiratoru'. Așa că pune și tu la ca pasiuni: să descopăr lucruri noi. STOP! Creioanele jos! Las-o așa! „Lucruri” noi. Ai înțeles? Aici intră și flori, filme dar și fete, băi băieți. Asta se învață mai greu dar odată intrat în sânge se vede și la analize: schepsisul. Să vorbești cu schepsis, în doi peri așa, să faci aluzii, să bagi coada și juma de labă, să dai de înțeles, să zici ceva care e despre cu totul altceva. Le pui mintea picior peste picior la fraieri, garantez.

Și la final, lovitura de grație, hiroshima și nagasaki, poza. Ce am vorbit până acuma se cheamă profil dar poza nu tre' să fie neapărat cu moaca ta într-o rână. Dar nici d-aia de cimitir, că putrezește audiența. Cea mai bună poză e de două feluri. Numărul 1. Tu într-o clipă de maximă fericire, pe plajă (da' nu în România că orice ai face iese tot ca la vulcanii înămoloși), sau pe terasă cu 3 gagici pe după gât ca șarpele boua, sau tu cu tot neamu' tău trăi-ți-ar neamu etc. Numărul 2. O fotografie mega artistică cu tine care face ceva ce habar n-ai nici tu nici nimeni că ști să faci. Nu știu, frate, la coasă, la tăiat oxigen cu drujba, chestii SF, sau, dacă

se poate tu înotând cu delfinu sau atârând de o parașută pe cât posibil fără să se vadă că te urinezi pe sine de groază.

Mai rămâne fotografia de copertă. Asta e așa ca un fundal pe care pui fotografia de profil. Mor p-ăștia de pun și colo și colo poză ei cu ei. Mor! Ce e asta, supermarket? Doi cârnați unu peste altul? La copertă merge ceva abstract, linii, romburi, curcubeu iară dă foarte corect sau dacă nu și nu... mai ții minte fototapetul care îl puneam în sufragerie în spate la canapea? Aia e. Fix aia. Un bou de la noi din clasă cu ta-su securist avea toți pereți tapetați cu Hawaii, cu Bali, cu Mali. În casă era un frig de te scăpai pe tine, se făcuse și un condens pe sub plajele alea, să umflase palmierii că îi împingea igrasia de pe dedesubt dar când te așezai pe canapea te simțeau și tu alt om, mai evoluat oarecum, mai umblat.

Fotografia de copertă e așa un afiș d-ăsta, un fundal care să te pună pe tine în valoare. Că de aceea fotografia de profil e mică și rotundă și cea de copertă e ca un ștergar de lată. Și împreună ești – într-un fel magic – tu. Astfel împachetat, aranjat, parfumat îți faci intrarea pe Facebook, acolo unde toată lumea fix pe tine te-aștepta. Ha-ha-ha (Glumă!). Nu te formaliza prea mult! Dă ușa de perete că la ce hărmălaie e aici, sigur nu te-aude nimeni dacă bați.

Bine-ai venit! Dracu' te-a luat.

Capitolul 2

Prima postare nu se iartă niciodată

Te-ai văzut ca sacii în căruță, ești titular pe cont, poză ai, față ai, alea-alea, urmează să ieși în lume. Stai! Nu te repezi! Acolo scrie „La ce te gândești?”. Nu te gândeai la nimica, este? Ține minte ce urmează să îți spun: Prima postare e ca primul sărut. Te-ai făcut de rahat, cariera ta pe Facebook a început cu stângul, orice ai face rămâi de Divizia B. Și dacă ștergi ce ai scris – că e voie, te lasă – undeva pe retina la oameni rămâne. Prima prostie nu se prescrie. Ai fost penal, rămâi penal. Dar, nicio grijă, de aceea sunt eu aici.

Prima postare pe Facebook trebuie să fie publică și să te arate pe tine extrem de deștept. Nu zic să dai lovitura ca audiență că asta e foarte greu, ar trebui ceva cu sânge, cu mucii, s-a pierdut cineva, s-a furat ceva, l-ai filmat pe o vedetă într-o ipostază, mda, trebuie noroc, nu e cazul. Deci dacă lovitură de teatru nu se poate, atunci măcar premiul pentru cea mai bună imagine. Exemple ajutătoare: o vereriță pe Șoseaua Colentina, un coș de gunoi care dă p-afară lângă o bancă pe care taman ce stă o blondă care citește Kant, firme de restaurante – La Scăpătatul, Mici da' mulți, Neamțu' (bucătărie italiană), Bar de zi cu zi etc. Ai înțeles, da? Să aibă ăla de vede un șoc intelectual, să îi fileze un neuron. Așa. Și pe urmă vorbele, frate. Da,

știi, e greu. Dar uneori se cere să mai și scriem ceva, ca o completare la poantă, ca un moț la cremă, să te faci complice cu următorul, dai 5 cu el.

Nu e frumos dar mă dau ca exemplu pe mine. Cred că mai mult ca sigur azi am pus pe FB o tabletă de ciocolată neagră mușcată pe o foaie A4 și am scris Politicallly Corect. Ă? Ți s-a făcut conexiunea? Am primit 6 „îmi place” și o inimioară (de la maică-mea) în 5 minute. Ți trebuie să fie targetul: 1 like d'ăla pe minut. Nu rezolvi asta, te lași, înseamnă că n-ai vocație. E adevărat că s-a trezit unul să comenteze „Și cine n-are bani de ciocolată ce face? Roade celuloza. E corect?” L-am blocat. Trebuie să fii foarte atent. Ți sunt ca vrăjitoarele alea din basme care apăreau așa în mijlocul drumului. Făt Frumos avea o treabă, o acțiune în desfășurare și apărea câte o d-asta cu pretexte numai ca să îl prelucreze la cap, că sunt și eu bătrână, că nu vrei un măr, vrăjeli. Așa că, nu stai la discuție, nu răspunzi la provocări, dai cu flit!

A, să nu uit. Niciodată prima postare nu trebuie să spună ceva clar despre tine. Deci nu pui poze cu mașina, cu copilul, cu factura la gaze, nu scrii Jos Guvernul!, o să vină momentul. Încă nu activezi, deocamdată vegetezi, dai cu nasu'. Hai, bonsoar, cine mai e p-ăcea, bâra-bâra, sanchi-panchi, uite eram în zonă, ești detașat, jockey club, disco bar, dă și mie o cafea, nu mersi, poate mai târziu, leneveală, patinaj prin viață.

Și cel mai important, nu peisaje, nu apusuri, nu mare, nu cruci pe Caraiman, nu floare de colț, capră neagră, nu muzee, ruine. Nu din prima, va veni și momentul lor. O să vezi. O să simți, amice, îți garantez. Dar așa în loc de bună ziua nu merge. Mare are oricine, soarele răsare, soarele apune, din mare, după bloc, părț, vată de zahăr. Tu trebuie să stârnești și să te faci simpatizat. Intrigă și iubire. Să intrigi

omu'. Că acuma când noi vorbim și când în sfârșit te-ai decis să îți faci cont de FB, toată populimea e sătulă până în gât. Deja toți știm tot, care cu care, de când și ne-am plictisit dracu' unii de alții ca de râie, ca de sărăcie. Și pe fondul ăsta de sictireală, intri și tu cum a intrat unchi-miu în partidul comunist cu o lună înainte de revoluție. A intrat degeaba. Era o jale în partid, un fum de îl tăiai cu cuțitu și toți tovarășii horcăia și râgăia de preaplin de lipsă de chef ce era în ei. Dar tot s-a ales cu ceva. Ca la 6 luni de la revoluție a vândut carnetul roșu la un negru din Sudan și și-a cumpărat ce a visat el de mic și n-a avut parte: un căluț de lemn de te dai pe el înainte-înapoi. S-a pus nenea Titu și s-a dat huța până și-a stârnit hemoroizii așa frustrare să-nglodase în sufletul lui.

Bine, tu acuma poate vrei să ai curajul să mă contrazici și să susții că ții ca prima postare din viața ta să fie un crez al tău, un manifest, un punct de vedere, o luare de poziție. De ce nu? S-a văzut și mai rău. Îmi fac datoria și te avertizez: riști să te enervezi. Toate subiectele serioase mănâncă timp și pancreas, toate, ecologie, feminism, politică, sănătate (aoliuuu, baremi sănătatea e belea maximă, te bagă în spital), cultură, sport, creșterea copiilor – cultură puerilă sau cum îi zice?... Tată, nu te bagi! Ești începător, stai pe banda 1. Când o fi carosabilu uscat, te-ai obișnuit cu semnele, atunci semnalizezi, te asiguri, depășești și rămâi pe banda de avansați. Dar până atunci, nu te complica!

Ca un PeSeu așa: ferește-te și de glume. Umorul e un teren minat cu bune intenții. Până în '89 pușcăriile erau pline de glumeți, care au spus și ei un banc cu Ceaușescu și s-au căcat pe ei de răs. Râsul e periculos rău de tot. E mult mai periculos decât plânsul dacă vrei să ști, că plânsu' mai trece dar râsul nu se iartă. De unde și vorba românească: Cine râde la urmă, râde contra.

Capitolul 3

Prietenii tăi lucrează la două capete

Până acuma pun pariu că nu ai înțeles de ce FB e considerată rețea de socializare. Fiindcă e cu și pentru oameni. Ca să faci rating pe rețea și să nu vorbești degeaba ca televizor' trebuie mai întâi să îți strângi o gașcă de – cum le zice aicea – prieteni. Ce înțelegi tu prin prieteni și ce înțelege FB nu e același lucru. Prieten nu e ăla de îl suni tu la 3 noaptea că te-a părăsit Maricica și ți-a luat tot din frigider și tu acuma faci pe rebelu' fără cauză din cauză că nu mai ai cu ce să faci bulimie de stres. Sau ăla cu care te ști din școala generală, cu care ai trăit de toate de la primii muci până la prima bere și retur. Pe FB prieten e cine vrei tu, frate. Îți place de Hagi? Îi ceri prietenia. Bine, tre să vrea și el. Pe FB nu e ca în viață, eu te consider prieten și tu mă consideri un căcat. Nu, frate, îți cer frumos consimțământul să fiu prietenul tău și tu zici Da, sau nu zici nimic, că și tăcerea este un răspuns.

Fii foarte atent! Ția de ajuns să fie prietenii tăi poa' să vadă tot ce postezi tu. Dar și dacă un altu' care nu e prieten cu prietenii tăi da' e prieten cu tine și ăsta pune ceva cu tine și despre tine, ajunge de află toți. Așa poate să afle nevastă-ta sau soacra sau fii-tu pe unde o arzi tu. Ceea ce oricum s-ar întâmpla deci s-ar putea să fie mai